Mgr.T.SIEKIERA

SUPLEMENT

do "Szkiców I Materiałów Do Dziejów Przemysłu Skórzanego w Pols ce"

Opracowanie powyższe które w pewnym sensie można nazwać "Monografią Przemysłu Obuwniczego" ma dosyć ciekawą I złożoną historię, I dlatego koniecznym staje się szersze naświetlenie źródła koncepcji tego opracowania, skomplikowanego przebiegu procesu zbierania materiałów jak I samego opracowania I korekty stylistycznej.

W przedmowie w dwóch zdaniach informuje się że koncepcja narodziła się w roku 1993 podczas spotkania byłych pracowników zakładów BATA oraz innych osób reprezentujących przemysł obuwniczy, zorganizowanego przez Klub Idei Tomasza Baty w Ośrodku wypoczynkowym PZPS Chełmek w Międzybrodziu,
Spotkanie "batowców, o którym wyżej mowa, zorganizowano w celu utworzenia Klubu Idei Tomasza Baty.
W dniach 13 -16 września 1992 roku odbył się w Zlinie w Czechach "Swiatowy Zjazd Absolwentów Bata Szkoły" pierwszy po 1938 roku.W Zjeździe tym wzięło udział około 600 uczestników z całego świata. Z Polski udział wzięli absolwenci Bata Szkoły -T. Siekiera, R. Liszka, H. Pokrywka, E. Cholewa, J. Szafrański, P. Pindor oraz J. Rejman.
W powrotnej drodze ze Zlina (samochodem Toyota), w czasie przystanku T. Siekiera rozmawiając z R. Liszką o działalnośći Klubu ABS Zlin, przedstawił koncepcję założenia podobnego Klubu w Chełmku. Dyskutując, pozostali pasażerowie, poparli koncepcję.
Kilku "batowców" - T. Siekiera, R. Liszka. Fr. Pactwa zorganizowało w Chłmku zebranie szerszej grupy dawnych pracowników firmy Bata, na którym powołano zespół organizacyjny, który miał zająć się zorganizowaniem "Spotkania" batowców oraz zainteresowanych przedstawicieli przemysłu obuwniczego.
Spotkanie dwudniowe odbyło się w Międzybrodziu w dniach 28 -29 maja 1993 roku.
Poza "batowcami" w -"Spotkaniu" wzięli udxział - Generalny Sekretarz Polskiej Izby Przemysłu Skórzanego, dr. Fr. Sitkiewicz, naczelny redaktor "Sigmy" mgr. Marzec, dyrektor Technikum mgr. Cisowski oraz naczelni dyrektorzy zakładów Chemka, Otmętu, Radomia (Lider) Chełma I Złotoryji.

Spotkanie miało bogaty program. Wygłoszono prelekcje-

- Bata I jego dzieło
- Historia Polskiej Spółki Obuwia Bata
- Rozwój polskiego przemysłu obuwniczego w latach 1948-1989
- Stan przemysłu obuwniczego w roku 1993
- Sprawozdanie ze światowego Zjazdu w Zlinie w 1992 roku
- Koncepcja utworzenia Klubu Tomasza Baty,jego cel oraz założenia organizacyjno - programowe Na zakończenie Spotkania zebrani podjęli odpowiednią uchwałę a między innymi :
- powołać w Chełmku Stowarzyszenie Klub Idei Tomasza Baty
- odtworzyć Izbę Tradycji PZPS Chełmek (zlikwidpwaną)
- podjąć prace opracowania Monografii Przemysłu Obuwniczego
- przetłumaczyć czeską książkę "Batowski system zarządzania"

Pozdrowienia ze Spotkania wraz z podjętą uchwałą oraz zdjęciem uczestników wysłano do:

-Dr. h. c.Tomasza Jana Baty w Toronto
-Mrs. Tomasza Georga Baty w Toronto (szef koncernu)
-Pani Heleny Gabesamowej (żona przedwojennego Prezesa Spółki Bata)
-Klubu ABS Zlin
-Klubu ABS Praga
-Firmy "Bata Poland" Warszawa

W odpowiedzi na przesłane pozdrowienia, Klub otrzymał od Tomasza Jana Baty list z dnia 13 czerwca 1993 (ksero listu w załączeniu)
Po opracowaniu Statutu Stowarzyszenia I zatwierdzeniu w Sądzie wojewódzkim, w marcu 1994 roku odbyło się Walne Zebranie na którym wybrano Zarząd, którego Prezesem został T. Siekiera. Walne Zebranie zatwierdziło przedłożony projekt Programu działalności na rok 1994. Zgodnie z zatwierdzonym programem, niezależnie od innych zadań programowych, Prezes T.Siekiera podjął pewne przedsięwzięcia organizacyjne dotyczące:

-opracowania Monografii Przemysłu Obuwniczego
-przetłumaczenia czeskiej książki

Ze względu na wysokie żądania autorów książki, nie zrealizowanio tematu przetłumaczenia czeskiej książki. T. Siekiera podjął się napisania książki na bazie przedwojennych doświadczeń I posiadanej dokumentacji charakteryzującej "batowski" system organizacji zarządzania przedsiębiorstwem oraz organizację I zarządzanie procesem produkcji. obuwia. Książka po tytułem"Bata -Organizacja I Zarządzanie -" wydana została w roku l995 w 200 egzemplarzach przez Centralne Laboratorium Przemysłu Obuwniczego- Książkę z dedykacją autora przesłano J.T.Bacie doToronto.

HISTORIA OPRACOWANIA I WYDANIA, "MONOGRAFII PRZEMYSŁU OBUWNICZEGO

Od strony organizacyjno-autorskiej realizacją tego przedsięwzięcia zajął się osobiście Prezes Klubu T. Siekiera, który opracował I przedłożył Dyrekcji Polskiej Izby P. S. założenia, a mianowicie"

-zakres tematyczny I podział na rozdziały
-propozycje składu autorskiego
-powołanie Komitetu Redakcyjnego oraz jego zadania I kom petencje
-system zbierania materiałów monograficznych
-lokalizacja jednostki organizacyjnej - Centralne Laboratorium P.O.

Przed listopadowym Walnnym Zgromadzeniem Polskiej Izby,T. Siekiera omówił szczegółowo z Prezesem PIPS-u mgr Z. Pasińskim I sekretarzem dr. Fr. Sitkiewiczem koncepcję opracowania I wydania Monografii.
W dniu 24 listopada 1994 roku Prezes Klubu T. Siekiera przedłożył na Walnym Zgromadzeniu PIPS - u (w Arturówku) wniosek o podjęcie przesięwzięcia opracowania I wydania Monografii Przemysłu Obuwniczego. Walne Zgromadzenie zatwierdziło wniosek, podejmując odpowoednią uchwałę.

T. Siekiera przeprowadził rozmowy z kilkoma pracownikami dawnych władz przemysłu, (CZPS I ZP S) którzy ze względu na dużą wiedzę I posiadane materiały monograficzne, mogliby podjąć się opracowania Monografii a mianowicie z J.Ciesielskim, J. Bednarkiem, E. Cholewą I P. Szpunarem. Wyżej wymienieni tworząc zespół organizacyjny zebrali sięw dniu 20 grudnia l994 roku w Łodzi, omówili I ustalili szczegóły dotyczące zakresu I formy onografii oraz sprawy organizacyjne związane z tym przedsięwzięciem.
Na bazie tych ustalen T. Siekiera opracował na pismie odpowiednie wnioski, które przedłożył Zarządowi PIPS-u na posiedzeniu w dniu 20 grudnia. Zarząd zatwierdził przedłożone wnioski a mianowicie:

1. Skład Komitetu Redakcyjnego-przewodniczący T. Siekiera, członkowie: J. Ciesielski, J. Bednarek, E. Cholewa, Fr. Sitkiewicz I A. Śliwa (dyr.CLPO)

2. Organizacja procesu zbierania materiałów I przygotowanie do wydania (T. Siekiera jako pracownik CLPO)

3.Zleceniodawca I wydawca - P. I. P. S.

4. Zakres działania Komitetu Redakcyjnego :

-ustalenie szczegółowego zakresu tematycznego Monografii
-wybór autorów dla poszczególnych rozdziałów
-opracowanie szacunkowego kosztorysu opracowania I wydania
-porzygotowanie umów z autorami I przedłożenie PIPS-owi
-koordynowanie prac związanych ze zbieraniem materiałów monograficznych, opracowaniem I wydaniem Monografii.
-przyjmowanie opracowań autorskich ich ocena oraz ukierunkowanie ewentualnych uzupełnień I zmian
-ustalenie, kto przeprowadzi korektę stylistyczno - techniczną
-nadzór nad edycją Monografii
-rozliczenie kosztów opracowania I wydania
-opracowanie sprawozdania z działalności Komitetu Redakcyjnego.

Zgodnie z zatwierdzonymi przez Zarząd wnioskami, T .Siekiera opracował I pzedstawił Komitetowi Redakcyjnemu projekt zakresu tematycznego Monografii, podział na rozdziały oraz zestawienie ilości przedsiębiorstw obuwniczych I instytucji, których historia powstania I rozwoju miała być podstawową częścią Monografii: a mianowicie:

-38 przedsiębiorstw obuwniczych
-zaplecze naukowo-badawcze IPS I CLPO
-zaplecze techniczno-materiałowe, WCMO, WCZ, Nowy Targ, Tarnokop I Nowy Dwór
-szkolnictwo zawodowe-23 szkół zawodowych I WSI Radom
-pozostałe instytucje: PIPS, Skórimpex, Polbut I wydawnictwo "Przegląd Skórzany"

T. Siekiera pracując na pół etatu w CLPO przygotował odpowiednie pismo dla PIPS-u w celu wysłania do wszystkich przedsiębiorstw I instytucji wsprawie podjętej inicjatywy opracowania I wydania Monografii. Do pisma załączono zakres tematyczny w podziale na rozdziały oraz zestaw zagadnień materiałów monograficznych, charakteryzujących historię powstania przedsiębiorstwa I jego rowój.

Równocześnie T. Siekiera rozpoczął nawiązywanie bezpośrednich kontaków z przedsiębiorstwami I instytucjami.

W lipcu 1995 roku T. Siekiera przygotował umowę autorską I przekazał do PIPS-u
Po 9-ciu miesiącach od uchwały PIPS-u,wielu staraniach I pismach do prezesa mgr. Pasinskiego I sekretarza dr. Sitkiewicza udało się wreszcie doprowadzić do zawarcia w dniu 21 marca 1996 zbiorowej umowy autorskiej.
Zleceniodawca "SKORPOL" a wykonawcy-autorzy: T. Siekiera J. Ciesielski J, Bednarek, E. Cholewa, Fr. Pactwa, M. Woźniak I P. Szpunar.

Podstawowe założenia umowy-:

-pełnomocnikiem zespołu autorskiego jest T. Siekiera
-zespół autorski zobowiązuje się stworzyć utwór "Monografia Przemysłu Skórzanego
-część I-sza Obuwie o objętości 250 stron formatu A4 (ca 1800 znaków)
-termin dostarczenia całości utworu - 31.10.1996.
-wynagrodzenie autorskie ustalają jako iloczyn ilości stron określonych w paragrafie 1 oraz stawki za 1 stronę maszynopisu w wysokości 25 zł (po redakcji technicznej)
-zamawiający zleci redakcję techniczną utworu,której wykonanie stanowić będzie podstawę wypłacenia wynagrodzenia autorom.

Nie czekając na formalne podpisanie umowy część autorów -T. Siekiera, J. Ciesielski J. Bednarek I E. Cholewa rozpoczęła prace autorskie.
T.Siekiera rozpoczął nawiązywanie kontaktów z Zakładami odnośnie przygotowywania materiałów monograficznych.
Po zawarciu umowy Komitet Redakcyjny ustalił w oparciu o projekt T. Siekiery szczegółowy harmongram prac autorskich, tytuły I zakres treści poszczególnych rozdziałów a mianowicie-

Rozdział.	Autor.
• I Wstęp	J. Ciesielski
• II Struktura I organizacja branży	J. Ciesielski
• III Rozwój branży w przekroju sektorów	J. Bednarek
• IV Produkcja obuwia w Polsce w latach 1918-1989	J. Bednarek
• V Monografia panstwowych przedsiębiorstw przemysłu obuwniczego	T. Siekiera Fr. Pactwa
• VI Rozwój techniki I technologii	E. Cholewa
• VII Dystybucja	J. Ciesielski
• VIII Zaplecze techniczno-materiałowe branży	M. Wozniak
• IX Zaplecze projektowe I naukowo-badawcze	T. Siekiera
• X Zaplecze socjalno-bytowe,kultura I sport	T. Siekiera
• XI Zarys obecnego stanu przemysłu obuwniczego	P. Szpunar

ORGANIZACJA I PRZEBIEG ZBIERANIA MATERIAŁÓW MONOGRAFICZNYCH

T. Siekiera pracując na pół etatu w CLPO poza innymi pracami prowadził całość prac organizacyjno-technicznych. Wszystkie koszty z tym związane pokrywane były przez CLPO a mianowicie -częsc wynagrodzenia T. Siekiery, koszty delegacji służbowych, organizacja spotkan, przepisywanie na maszynie rękopisów faxy, telefony, korespondencja oraz przepisywanie ostateczne w układzie komputerowym.
T. Siekiera zorganizował I przeprowadził 5 spotkan regionalnych z przedstawicielami przedsiębiorstw obuwniczych I instytucji na których szczegółowo omówiono

zakres materiałów monograficznych Wszystkie pprzedsiębiorstwa I instytucje otrzymały konspekt określający zakres materiałów
Autorzy - J. Ciesielski, J. Bednarek, E, Cholewa I P. Szpunar opracowywali wyznaczone rozdziały w oparciu o własne materiały, literaturę, dokumenty archiwalne I dane GUS-u
Pozostali autorzy: T. Siekiera, Fr. Pacta I M. Woźniak opracowywali wyznaczone rozdziały w oparciu o wyżej wymienione źródła oraz materiały otrzymane z przedsiębiorstw I instytucji oraz artykuły "Przeglądu Skórzanego" a mianowicie:
T. Siekiera - 22 zakłady obuwnicze, 3 instytucje (IPS, CLPO, BPPS), 24 szkoły zawodowe, WSI Radom I rozwój szkolnictwa zawodowego, wydawnictwa literatury fachowej (autorów krajowych I tłumaczenia) oraz zaplecze branży oibuwniczej socjalno-bytowe, kulturowe I sportu

Fr. Pactwa-16 zakładów obuwniczych
M. Woźniak-4 zakłady zaplecza techniczno-materiałowego

ROZSZERZENIE "MONOGRAFII" objęcie opracowaniem wszystkiże branże przemysłu skórzanego
Zgodnie z pierwotnymi założeniami opracowna miała być Monografia branży obuwniczej. W październiku 1995 roku, prezes PIPS-u mgr. Pasinski zasugerował przewodniczącemu Komitetu Redakcyjnego T. Siekierze aby opracowywaną Monografią objąć również branżę garbarską. T. Siekiera wyraził pogląd aby objąć Monografią wszystkie branże przemysłu skórzanego.
Po przedyskutowaniu sprawy z vice przewodniczącym PIPS-u mgr. inż. A. Turkiem ustalono, że opracowaniem branży garbarskiej zajmie się mgr. Inż Koczur a futrzarskiej I pozostałych inż St. Pietryka (ostatni dyrektor krakowskich zakładów futrzarskich)
T. Siekiera zapoznał ich z całością spraw organizacyjnych prowadzonych dla branży obuwniczej oraz przekazał konspekty wytycznyh jakie zostały przekazane uakładom obuwniczym
Ze względu na trudnosci otrzymania materiałów monograficznych z zakładów garbarskich, autor mgr. inż. Koczur opracował materiały w oparciu o artykuły "Przeglądu Skórzanego" nie segregując ich według zagadnien.
W dniu 8 sierpnia 1996 odbyło się posiedzenie Komitetu Redakcyjnego z udziałem dr.Sitkiewicza, dyrektora Turka I autora Koczura zapoznając się z opracowaniem. Ustalonoi że materiał musi być przepracowany według formy branży obuwniczej
Ze względu na przedłużający się termin, w dniu 12 marca 1997 na zebraniu w Łodzi sekretarz dr. Sitkiewicz poinformował że opracowanie branży garbarskiej zostanie wydane oddzielnie Po przejściu dyr.Turka na emeryturę zaprzestano opracowywanie branży garbarskiej. Do dnia dzisiejszego nic się po tej linii nie robi a mgr. Koczur odstąpił od opracowania.

ORGANIZACJA PRACY KOMITETU REDAKCYJNEGO

Komitet Redakcyjny zbierał się co pewien okres wrazie potrzeby. W okresie od października 1994 do stycznia 1997 odbyło się 16 posiedzeń Komitetu. W Komitecie Redakcjnym najintensywniej pracowali T.Siekiera, J. Ciesielski, J. Bednarek I P. Szpunar.
Omawiane sprawy I ustalenia posiedzeń publikowane były w Biuletynie wydawanym przez przewodniczącego T. Siekierę, które otrzymywali autorzy, członkowie Komitetu, PIPS, I CLPO - dyr. Sliwa. od grudnia 1994 do lipca 1996 wydano 11 Biuletynów Niezależnie od tego w szczeólnych przypadkach informowano na bieżąco pismami I faxami PIPS. o postępie prac oraz o problemach.

TERMINY PRZEKAZYWANYCH OPRACOWAN DO PIPS-u

Wzwiązku z zapisem w umowie autorskiej że zamawiający zleci korektę techniczną, systematycznie przekazywano poszczególne opracowania W CLPO T. Siekiera przyjmował opracowania od autorów I po przepisaniu na komputerze przekazywano do PIPS-u
Już w czerwcu 1996 roku przekazano do PIPS-u pierwsze opracowania:

-rozdział II I VII mgr.J.Ciesielski
-rozdział V - historia Otmętu -T. Siekiera I Chełmka - Fr. Pactwa

W terminie do października 1996 przekazywano sukcesywnie, przepisane na komputerze dalsze opracowania -razem 38
Do 28 pazdziernika 1996 autorzy przekazali do CLPO pozostałe 17 opracowań, które zostały przekazane do przepisania na kompurerze.
W dniu 30 październima CLPO sporządziło protokół odbioru opracowań od poszczególnych autorów, podając w nim, które opracowania zostały przekazane d PIPS-u a które są w przepisywaniu na komputerze. Protokół przesłano do PIPS-u
W listopadzie przesłano do Łodzi 9 opracowań a 17 grudnia pozostałe 8 opracowań
Ogółem przekazano do PIPS-u 57 opracowań:

6 opracowań zagadnieniowych -rozdział I - II -III - IV -VI -VII
38 opracowań - historia Zakładów obuwniczych - rozdział V
3 opracowania - zaplecze naukowo-badawcze I projektowe - rozdział IX (IPS-CLPO-BPPS)
5 opracowań - zaplecze techniczno - materiałowe - rozdział VIII
1 opracowanie - szkolnictwo I literatura fachowa - rozdział IX
1 opracowanie - zaplecze socjalne - kultura I sport - rozdział X
3 opracowania - instytucje - PIPS -Skórimpex - Polbut - rozdział V

PROCES KOREKTY OPRACOWAŃ I WYDANIA MONOGRAFII

Na posiedzeniu w Łodzi w dniu 8 sierpnia 1996 w sprawie branzy garbarskiej omawiano również sprawę korekty technicznej. W posiedzeniu brali udział Fr. Sitkiewicz, dyr. Turek, T. Siekiera, mgr. Koczur oraz T. Cherczyński (Przegląd Skorzany) I redaktor naczelny "Wiadomości Produkcyjnych" mgr. Marzec, z którym rozmawiano odnośnie korekty technicznej. Na wniosek T. Cherczyńskiego, sekretarz Fr. Sitkiewicz zdecydował że korektę opracowan PIPS zleci profesorowi Uniwersytetu Łódzkiego dr. Lechowi.
Po okresie urlopowym, w październiku 1996, autorzy T. Siekiera, J. Ciesielski, J. Bednarek, E. Chołewa oraz P. Szpunar po przeprowadzeniu analizy I dyskusji wnieśli zastrzeżenia odnośnie korektora uzasadniając wogóle nie znajomością branży. W dniu 18 października Komitet Redakcyjny przekazał na piśmie swoje uwagi I uzasadnienie. Na wyżej wymienione pismo nie było żadnej reakcji ani odpowiedzi.
Nastąpiła przerwa-I dopiero po 6 miesiącach, 14 stycznia 1997 doszło do spotkania autorów z prof. Lechem.

Profesor jako specjalista, wyraził swó pogląd a międzyinnymi że:

-brak jest charakterystyki polskiego skórnictwa w okresie średniowiecza I późniejszych okresach

-historia I rozwój poszczególnych zakładów obuwniczych nie może byc istotną częścią Monografii I należy opracowania bardzo poważnie zesyntetyzować do objętości-
-duże przedsiębiorstwa maksimum do 5 stron
-średnie przedsiębiorstwa do 3 stron
-małe przedsiębiorstwa do 1 strony

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego T. Siekiera ,jako autor wniosku opracowania Monografii wyraził swój odmienny pogląd uzasadniajac że w założeniach zakładano szeroko pokazać historię powstania poszczególnych zakładów I ich rozwój oraz osiągnięcia, co zostało zaakceptowane przez Komitet Redakcyjny I autorów.
Mimo tych uwag przewodniczącego Komitetu Redakcyjnego, sekretarz dr. Fr. Sitkiewicz podjął decyzję że autorzy winni przerobić swoje opracowania według wskazówek I zalecen prof. Lecha.
Na spotkaniu 14 stycznia 1997 ustalono że prof. Lech spotka się z każdym autorem I wskaże jak należy przerobić opracowania. P. Szpunar miał zawiadamiać poszczególnych autorów o dacie spotkania z prof. Lechem. Do takiego spotkania z T. Siekierą I FR. Pactwą nie doszło
28 stycznia 1997 przekazano do PIPS-u 3 przerobione opracowania - Otmęt I Skarżysko autorstwa T. Siekiery oraz Słupsk autorstwa Fr. Pactwy Spotkania I oceny tych przepracowan, przez prof. Lecha nie było W wyniku nakazu poważnego zmniejszenia obszerności opracowań, T. Siekiera oraz Fr. Pactwa poważnie skrócili tresc histori powstania I rozwoju poszczególnyh przedsiębiorstw obuwniczych. Skrócono również poważnie treśc szkolnictwa zawodowego , BPPS oraz zaplecza socjalnego kultury I sportu
Okres zbierania materiałów I opracowanie poszczególnych częsci Monografii trwał 22 mesiące, od stycznia 1995 do października 1996, natomiast okres korekty opracowan I wydanie Monografii trwało 32 miesiące od listopada 1996 do czerwca 1999.
W okresie tym wiele było pisemnych interwencji Komitetu Redakcyjnego, ale bez skutku a przyczyną najistotniejszą to że niemiał się kto tym zająć PIPS-IE szczególnie po odejściu mgr. Szpunara do Skórimpexu.
W międzyczasie wyszła sprawa unieważnienia zawartej umowy. naskutek kontroli I zaleceń NIK-u Ponowną umowę autorzy podpisali dopiero w dniu 15 marca 1998 roku, czyli po 16 miesiącach od oddania opracowań przez autorów.

OCENA WYDANEJ MONOGRAFII WEDŁUG PRZEWODNICZACEGO KOMITETU REDAKCYJNEGO

Koncepcja opracowania Monografii zrodziła się w roku 1993 na spotkaniu "batowców" w którym brali również udział dyrektorzy największych przedsiębiorstw obuwniczych.
Wzwiązku z rysującą się sytuacją I sygnałami upadłości branży, zebrani doszli do

wniosku, ze należy opracowac Monografię branży obuwniczej aby był wiarygodny dokument charakteryzujący:

-przemysł obuwniczy w roku 1918 I jego rozwój do roku 1939
-stan przemysłu w okresie okupacji.
-stan przemysłu obuwniczego w roku 1945 po przejęciu ziem zachodnich
-dynamiczny rozwój w okresie lat 1947 -1989
-historia powstania I rozwój poszczególnych przedsiębiorstw państwowych i sektora

Przemysłu Terenowego I Spółdzielczego. oraz zaplecza naukowo - badawczego, materiałowo - technicznego, szkolnictwa zawodowego i socjalno - bytowego.
Na bazie takich poglądów I założeń Komitet Redakcyjny zatwierdził projekt scenariusza opracowany przez T. Siekierę, który zakładał pokazanie-

-wielkości I systemu produkcji obuwia w okresie lat 1918 -1939 I okupacji (rzemiosło I produkcja mechaniczna)
-stan przemysłu w roku 1945
-rozwój ilościowy produkcji w latach l945-1989 w poszczególnych sektorach (państwowy, terenowy I spółdzielczy)
-rozwój techniki I technologii
-szczegółowa historia powstania I rozwój poszczególnych zakładów obuwniczych
-stan zaplecza naukowo-badawczego I szkolnictwa zawodowego przed 1945 rokiem I jego rozwój
-zaplecze projektowe I materiałowo - techniczne przed 1945 I jego rozwój
-rozwój zaplecza socjalno-bytowego kulturowego I sportu w przedsiębiorstwach branży

Założono, że szczególnie należy szeroko pokazać te części Monografii, których baza zaczęła być likwidowana I przewidywano że upadnie oraz historię I rozwój tych Zakładów, które w wyniku restrukturyzacji zostaną zlikwidowane.
Zdawano sobie ztego sprawę że jeśli w okresie lat 1994 -1996 nie zbierze się materiałów monograficznych to już nigdy w późniejszym okresie nie będzie można zebrac materiałów do napisania Monografii ,ponieważ nie będzie materiałów archiwalnych I nie będzie ludzi,którzy brali żywy udział w rozwoju tej branży
Założenia I obawy daleko szybciej potwierdziły się aniżeli przewidywano.

Już w trakcie pierwszych opracowan natrafiono na poważne tudnosc:

-wiele zakładów upadło porzed 1995 rokiem (Łódź, Rzeszów I inne)
-wiele z restrukturyzowano - zniszczono dokumentację, zlikwidowano archiwa

Znamiennym tego przykładem jest PZPS Chełmek, który nadal jako ostatni jeszcze istnieje w roku 1999. W okresie procesów restrukturyzacji zlikwidowano archiwum I Izbę Pamięci
Gdyby nie osoibista dokumentacja I różne materiały jakie zbierał całe życie hobbista Fr. Pactwa, to historia I rozwój pierwszej fabryki, przemysłowej produkcji obuwia nie mogły by być opisane jak I wkład w rozwój branży w której wdrażano "batowski" system organizacji I zarządzania.
Podobnych przykładów jest wiele jak naprzykład-

-historia I rozwój CLPO, Rzeszowa, Chełma.- T. Siekiera
-historia I rozwój Kolbuszowe j- St. Mierzejewski oraz Łodzi - P. Szpunar
-organizacja zarządzania branżą I dystrybucja- J. Ciesielski
-rozwój techniki I technologii - E. Chelewa

Opracowana I wydana Monografia w poważnym stopniu nie odpowiada założeniom wnioskodawców I Komitetu Redakcyjnego. Profesor Lech nie znając branży jej stanu początkowego I rozwoju,wyraził pogląd, że Monografia jako dzieło ma swoje wymagania dotycze zakresu I formy. a wzwiązku ztym należy ograniczyć do minimum historię zakładów obuwniczych, zaplecza naukowo - badawczego,

szkolnictwa zawodowego I wogóle wykluczyc zaplecze socjalno - bytowe, kulturę I sport jakie rozwinęły się w branży
Na taki pogląd prof.Lecha Komitet Redakcyjny w piśmie skierowanym do PIPS-u w dniu 18.10.1998. wyraził swój pogląd, że to opracowanie nie musi nazywać się "Monografia" ale np. Historia rozwoju przemysłu obuwniczego lub inaczej.
Jak się okazało po wydaniu opracowanie otrzymało tytuł nie "Monografia" ale "Szkice I Materiały Do Dziejów Przemysłu Skórzanego w Polsce."
Wydane opracowanie nie obejmuje ważnych I obszernych materiałów I faktów historycznych zakładów obuwniczych, zaplecza I pozostałych instytucji. oraz szkolnictwa zawodowego.
Wydanie Monografii sponsorowały przedsiębiorstwa I ciekawym będzie jak przyjmią I ocenią to opracowanie jeśli historia ich przedsiębiorstwa jest fragmentaryczna.
Największe przedwojenne zakłady - Chełmek, Otmęt I Radom oraz późniejsze jako największe kombinaty obuwniczo - garbarskie na bazie ich doświadczeń I systemu - "batowskiego" wybudowano nowe duże zakłady (Nowy Targ, Słupsk, Gniezno, Łódź, Chełm, Rzeszów I przejęte z Przemysłu Terenowego,doprowadzając w okresie lat 1950 - l980 do dynamicznego rozwoju branży.
Treść wydanej Monografii nie daje odzwierciedlenia tym faktom.
Zgodnie z koncepcją prof. Lecha, na polecenie sekretarza dr. Sitkiewicza autorzy zmuszeni zostali do przepracowania I ograniczenia obszerności treści, I tak naprzykład :

-PZPS Chełmek - pierwotne	opracowanie	28 stron,	w Monografii	6 stron
-SZPS Otmęt	"	"	19 "	"	5 "
-RZPS Radoskór	"	"	31 "	"	6 "
-Szkolnictwo zawodowe		"	67 "	"	12 "

Zrobiono krzywdę historii,tymbardziej że nie będzie warunków do odtworzenia pełnej treści tej bogatej historii jaką był rozwój przemysłu obuwniczego w Polsce.
Zastanawiam się czy nie poświęcić czasu I w oparciu o źródłowe materiał y osobiste oraz jakie pozostawiłem w CLPO, opracowac Suplement obejmujy te partie materiałów jakie w wydanej Monografii zostały pominięte.

UWAGA KONCOWA

Na tytułowej stronie podano "Pod redakcją prof.Lecha"Według mojego rozumowania, "pod redakcją" znaczy, że osoba ta jest naczelnym redaktorem wydania,opracowuje koncepcję zkresu I formy I od początku kieruje pracą autorów.
Tak przecież nie było. Prof. Lech do września 1996 roku wogóle nie wiedział że jest zespół, który opracowywuje Monografię przemysłu obuwniczego.Opracowanie ukonczono w październiku 1996. Prof. Lech otrzymał kompletne, gotowe opracowanie I przeprowadził korektę według swojego poglądu, nie orientując się które partie materiałów I które fakty są istotne dla historii branży, dla zainteresowanych przedsiębiorstw I odbiorców.